

عنوان مقاله:

بازنگری در حقابه ایران از رودخانه هیرمند

محل انتشار:

پانزدهمین همایش ملی آبیاری و کاهش تبخیر (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

جواد منصوری - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق بینالملل دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

دستیابی به منابع آب شیرین یکی از مسایل بین المللی است که به دلیل کمبود و کاهش منابع آب احتمالا در آینده به شکل بحران و چالش درمیآید. شرایط جغرافیایی کشور و بررسی های تخصصی قبلی نشان میدهد کشور ما نیز دچار این موضوع خواهد شد. ایران با تمامی همسایگان خود دارای رودخانه های مرزی و منابع آب مشترک است بنابراین شناخت راهبرد حقوقی کشور در بهره برداری از منابع آب مشترک و بین المللی موضوع بسیار مهم و ضروری است تا با مدیریت متناسب کمتر دچار اختلاف با همسایگان در موضوع حق آب خود شویم و در حل و فصل اختلافات نیز دارای راهبرد لازم و مختص خود باشیم. رودخانه هیرمند، مرز میان ایران و افغانستان را تشکیل میدهد و از دیرباز بر سر میزان حقابه آن بین دو کشور اختلاف بوده و در پی آن قراردادهایی بسته شده است. از موارد مورد توجه، ایجاد تغییرات بشری به سبب بهره برداری های نامناسب از منابع طبیعی آب، مثل: رودخانه های مرزی است که به تبع این نوع بهره برداری نامناسب، بستر و طبیعت آن رودخانه تغییر یافته و در پی آن محیط زیست پیرامونی آن رود با تمام ابعادش و حتی فراتر از آن منطقه را به خطر انداخته است. ایجاد ریزگردها در برخی مناطق و اختلال در زندگی آنها به دلیل وجود این ریزگردها نمونه های از آن است. در این نوشتار با روش تحلیلی-وصفی و با استفاده از منابع کتابخانهای تلاش شد مسیر تعیین راهبرد حقوقی مدنظر براساس منابع تخصصی و نیز به صورت میان رشته ای در موضوع بحث و گزارش های جدید آن، و همچنین برای مقالات بعدی نگارنده فراهم گردد.

کلمات کلیدی:

آب، رودخانه هیرمند، حقابه، رود مرزی، روش حقوقی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/954802>

